

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Margarita Evangelica

Essche, Nicolas van

Coloniae, 1545

Vt tres ho[mini]s partes orne[n]tur VII. sacramentis. 11

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49323](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49323)

LIBER III.

defectus suos; de quibus nimirū internis ac simplicibus in Psalterio dicitur: Fundamenta eius in montibus sanctis, diligit dominus portas Sion super omnia tabernacula Iacob. Portæ nanque Sion, sunt bona voluntas, recta intentio, diuinus amor, ignita desideria, cordialia suspiria, & cōtinua suspensio in Deo. Sion vero speculum vel visionem pacis significat, de qua scriptum est: In pace factus est locus eius, & habitatio eius in Sion. Et: Elegit dominus Sion, elegit eam in habitationem sibi. Hæc requies mea in seculum seculi, hic habitabo, quoniam elegi eam.

De tribus hominis partibus, & qualiter vnaqueq; ornari debeat, & primo ipsis septem sacramentis. Cap. XI.

Sciendum est autem, vnumquemq; hominem ex tribus constare, spiritu videlicet, anima & corpore, quæ licet distincta sint ab inuicem, vnum tamen hominem constituunt: sicut & in quolibet templo pars illa communis omnibus, & chorus atq; summum altare, licet tria sint, non tamen nisi vnum templum efficiunt. Pars igitur illa communis omnibus, in qua omnes exteriori quodam modo, & in multiplicitate orant, corpus nostrum designat, quo tã Deo, quam proximis nostris inseruire, & externis quibusuis institutis ac ordinationibus communes esse debemus. Per chorum vero, in quo Deus in organis & canticis laudatur, anima nostra intelligitur, quæ cum omnibus viribus suis ad laudandum Deum in iubilatione erecta, & semper velut corda in cithara extensa esse debet: quatenus cœlestis ille musicus, & magister amoris

Z iij spi-

LIBER III.

spūs sanctus, quæcūq; placita sibi sunt, in ipso
 cauere possit. Deniq; per altare chori in quo oc-
 cultū illud sacrificiū offertur, & in secreto san-
 ctuario celebratur, spūs noster intelligitur, q̄ in
 sanctū sanctorū intrare, & ibidem dñm cōtinu-
 adorare conabit. Iste nāq; locus est, in quo dñm
 in veritate adorare, & nos ipsos ei totaliter cum
 omnibus, quæ ab ipso tam in spū q̄ in natura ac-
 cepimus, ad æternam illius laudem offerre, &
 in super pro omni defectu et necessarijs causis cō-
 rum nostrorū, omnibusque necessarijs causis cō-
 interiori gaudio orare debemus. ¶ Porro, quæ
 bet harū triū partiū singulariter exornari oportet:
 corpus videlicet septē sacramētis, virtutibus
 moralibus, & studiosa oim sensualium desideriorū
 mortificatione: animam vero septem donis spi-
 ritus sancti, & totali extinctione omnium illorum,
 quæ vitam illius (quæ Deus ipse est) in illa im-
 pedire possint: spiritum autē simul cum anima
 octo beatitudinibus, & perfecta mortificatione
 sui ipsius, omnisque proprietatis & complacē-
 tiæ in spiritu & natura, vt sic in solo Deo viuere
 possit. Si itaque partem ipsam inferiorem, cor-
 pus videlicet, exornare velimus, necesse est vt
 cor mundum, quietum pacatumq; existat. Ipsum
 namque radix est, & origo totius vitæ, & motus
 corporis: ex quo etiā virtutes omnes, & boni mo-
 res procedunt. ¶ In super & septem sacramē-
 tis in corpore nos ornari oportet, quatenus ad
 am, quā in baptismo accepimus puritare, re-
 possimus. Quā quia peccatis spōte perdidimus
 ipsiq; virtutibus, q̄ tunc nobis in baptismo sine
 merito nostro ex gratia infusæ fuerant, spoliati
 sumus, ipsumque baptisum repetere fas nō ha-
 betur.

MARGARITAE EVANG.

hemus, ideo dñm nostrū Iesum Christū attentius
 orare debemus, vt per sanctissimū baptisma su-
 um, preciosūq; sanguinē cūctas nobis iniqui-
 tates nostras dimittere, & ab omni nos inquina-
 mēto mundare, suisque virtutibus exornare di-
 gnetur. ¶ Secūdo, cōfirmatione nos ornari oportet,
 in qua nimirū signamur crucis signo in fron-
 tibus nostris, & ad maxillā percutimur, vt vide-
 licet per hoc intelligamus crucē nos nostram ac-
 cipere, & Christum sequi debere: & si quis nos
 percusserit in vnā maxillā, exhibere ei etiā al-
 teram. Quia vero crucem nostrā saepe inuiti por-
 tauimus, imo & abiiecimus, a dño veniam postu-
 lare, vtque nobis indulgeat per spontaneā illam
 suam pro nobis crucis suæ deportationem, sicq;
 cruces nostras acceptas habere dignetur, quasi
 ita eas & nos portauissemus, ipsum exorare de-
 bemus. ¶ Tertio, confessionis puritate exorna-
 ri habemus, quā quia saepius absq; contritione
 & emendandi proposito fecimus, dñm Deū no-
 strum orabimus, vt omnia nobis peccata nostra
 per sanctissimā illam confessionē suam indulge-
 re dignetur, qua peccata defectusque nostros cœ-
 lesti patri suo in mōte Oliueti toto corpore pro-
 stratus in terrā confitebat, haud secus, q̄ si Adā
 in terrā prolapsus, a dño sui reatus veniā postu-
 lasset. ¶ Quarto, superexcellētissimo & superdi-
 gnissimo preciosi corporis & sanguinis dñici sa-
 cramento nos ornare debemus, quod nobis in
 illa cœna nouissima in testamentum & memo-
 riale æternum reliquit, quatenus illud accipien-
 do in ipso vitam habere, arque in ipsum trans-
 mutari & vniri possimus. Et quia proh dolor se-
 penumero non ea intentione & præparatione,
 Z iij qui-

MARGARITAE EVANG.

quibus oportebat, id ipsum accipere praesump-
 mus, eundem dñm nostrum deprecari debemus,
 vt hoc nobis indulgere dignetur per sanctissimã
 illã perfectissimãq; preparationem suã, dignissi-
 mamq; sumptionẽ, qua seipsum ad seipsum cũ
 immenso & ineffabili amore in vltima coena ac-
 cipiebat: sicq; indignã nostram sumptionẽ acce-
 ptam habere dignetur, ac si ea intẽrione & pre-
 paratione, quibus ipse seipsum accepit, & nos
 ipsum sumpsissemus. ¶ Quinto, venerabili orã-
 nis sacramento nos ornari oportet: quod nimi-
 rum dominus ipse sanctificauit, cuius omnis vita
 nobis velut regula quædam est, & forma vitæ
 perfectæ ac spiritalis: qui exemplum nobis de-
 dit, vt sequamur vestigia eius. Quia vero se-
 pius ordinem nostrum transgressi sumus, & in
 vita spiritali, quomodo oportebat, non profeci-
 mus, eundem dñm nostrum orare debemus, vt
 hoc ipsum nobis per sanctissimã vitã suã indul-
 gere, & ampliorẽ nobis in virtutibus & vita spi-
 rituali profectũ largiri dignet. ¶ Sexto, honora-
 bili sanctoq; matrimonio, & spiritali vnione
 siue desponsatione (qua Christus in cruce nos si-
 bi desponsauit) ornari habemus. Et quia dño se-
 pius fidem non seruauimus, orandus est, vt hoc
 nobis per constantiã illam suã (qua nos ad mot-
 tẽ vsq; dilexit) indulgeat, nobisq; in amore suo
 constantiã & perseuerãtiã sine fine concedat.
 ¶ Septimo & vltimo, sanctissimo vnctionis sa-
 cramento nos ornari oportet, qd dñs ipse in cruce
 sanctificauit, qñ latus suũ lancea perforatum
 sanguinem & aquam emisit, per quẽ nimis san-
 guinẽ oĩa sacramẽta sunt sanctificata. Et qd quid
 in sex prioribus sacramẽtis deliquimus, et nõ quò
 oportet

oportebat seruauimus, hoc dignissimo sacrae vn
tionis istius sacramento expiatur.

De septem donis spiritus sancti.

Cap. XII.

Porro, vt & pars media, id est, anima suua
habeat ornatum, aptari & exornari eam se
ptem donis spiritus sancti, ipsamque ad spi
ritum sese conuertere oportet. Quod nimirum fa
ciendo beata efficitur, & septiformi gratia san
cti spiritus repletur. Quia enim spiritus summae
Trinitati vnitus existit, ideo semper amabilis
quaedam gratia per illam vnionem in animam
descendit, operante videlicet hoc ipsum spiritu
sancto, qui est artifex & aduocatus: qui & ani
mam dono fortitudinis adornat, quo fortiter o
mne prauum desiderium repellat & auersetur.
Et ideo donum istud specialiter vi concupiscibi
li praestatur. Dono etiam consilij, quo eam instru
it, qualiter pacata, mitis & humilis esse, vimque
irascibilem, cui istud donum tribuitur, refrenare
debeat. Dono quoque intellectus, quo videlicet
intelligat, quid odire & quid non odire debeat.
Odire quippe malum perpetratum debet, & non
malum ipsum perpetrantem. Et ideo donum i
stud odio impenditur. Dono etiam scientiae, quo
intelligat & sciat quid amare teneatur, Deum vi
delicet super omnia, & amicos in Deo, & inimi
cos propter Deum. Atque ob hoc donum istud
amori assignatur. Sed & dono pietatis, quo vide
licet pia sit atque deuota, & unicuique laetam
obsequiosamque se exhibeat, & prodesse con
etur. Vnde & donum istud affectui gaudij presta
tur. Dono insuper timoris domini, quo videlicet

Z v semper